

Иск. № 17/27.04.2011г.

Да се
прикаже
Министерския съвет
29.IV.2011

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 5 ОТ 2011 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 17 март 2011 година по конституционно дело № 5 от 2011 г., образувано по искане на група народни представители от 41-то Народно събрание за обявяване противоконституционност на пар. 55 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс (ЗИДНПК) - Държавен вестник бр. 32 от 2010 г., Съюзът на юристите в България е привлечен като заинтересована страна и ни е дадена възможност да вземем становище.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

В искането се посочва, че законопроектът за ЗИДНПК пар. 57, с който се изменя чл. 269а от НПК, като се разширява приложното поле на изключенията от прилагането на съкратеното съдебно следствие, е бил приет на първо четене от Народното събрание, както е бил предложен от Министерския съвет на заседанието на 27.01.2010 г.

На 25.03.2010 г. текстът е бил гласуван на второ четене без внасяне на промени в него, а само номерът му е бил променен от 57

на 54, а в крайната редакция – на 55. Гласуваният и на второ четене текст е текстът, предложен от Министерския съвет.

С това се изразява волята на Народното събрание за приемане на изменението на чл. 269а от НПК така, както е било предложено с проекто-закона.

В публикацията в Държавен вестник бр. 32 от 27.04.2010 г. пар. 55 от ЗИД на НПК обаче гласи „отменя чл.269 а”.

Волеизявлението на Народното събрание, изразено с гласуването на второ четене на 25.03.2010 г. е, че приема текста на пар. 57 от ЗИД НПК така, както е предложен и с това чл. 269а придобива нова редакция, съгласно която се разширява приложното поле на изключването на съкратената съдебна процедура. С това Народното събрание е упражнило своето правомощие по чл. 88 от Конституцията. За влизането в сила това волеизявление подлежи на публикация в Държавен вестник.

В бр. 32 от 2010 г., обаче, не е публикуван приетият от Народното събрание текст, а друг текст, който не е бил гласуван и приет от НС - „Отменя се чл. 269 а от НПК”.

Посочената публикация на текст, който не е бил обсъждан и приет от НС, не е нарушение на чл. 88, ал.1 от Конституцията, както твърдят авторите на искането. То евентуално може да е нарушение на законния ред за публикация на актовете, които подлежат на публикация.

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, Конституционният съд се произнася по искания от закони. Тази му компетентност предполага наличието на акт на НС – волеизявление, приет законов текст, които могат да бъдат предмет на конституционна преценка. Един текст, макар и публикуван в Държавен вестник, щом не е гласуван в НС, не представлява закон по смисъла на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Основния закон и не може да бъде предмет на такава конституционна преценка.

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Д. ГОЧЕВ)